

Konfirmandus csendeshétvége – 2023
„Lábunk egyszerre lép...”
A gyülekezeti közösség megtartó ereje

Időpont	Péntek	Szombat	Vasárnap
8.00–9.00	Utazás	Reggeli	Reggeli
9.00–9.30		Reggeli elcsendesedés, áhítat	Készülés az istentiszteletre
10.00–10.30		Jézussal közösségben <i>Témafelvezetés a csoportmunkához</i>	Úrvacsorás ifjúsági istentisztelet
10.40–12.30	Megérkezés	Csoportmunka forgószínpadszerűen <i>Ünneplő közösség</i> <i>Hordozó közösség</i> <i>Vonzó közösség</i> <i>Hálaadó közösség</i>	
13.00	Ebéd	Ebéd	Ebéd
	Szieszta	Szieszta	Hazautazás
14.30–16.30	Ismerkedős és közösségépítő játékok	Falukutatás – selfie-bajnokság, rövid kirándulás	
16.30–18.00	Közösségek, amelybe tartozunk <i>Interaktív csoportmunka</i>	Az ideális gyülekezeti közösség <i>Kreatív csoportfoglalkozás</i>	
18.00	Vacsora	Vacsora	
19.00	Választható programok négy csoportban: <i>Éneklés, kézműveskedés,</i> <i>társasjáték, közösségi játékok</i>	Az élet gyöngyei – imaösvény	
21.00	Esti áhítat	Esti áhítat	

A téma és tematika ismertetése

A következőkben egy olyan konfirmandushétvége tematikáját szeretnénk leírni, amely a közösség megtartó erejéről szól. A konfirmációra készülő fiatalok sokféle közösségnek tagjai, legfőképpen a kortárs közösségek vannak rájuk hatással. Az a tapasztalatunk, hogy mindezek mellett a gyülekezeti közösség szinte már a háttérbe húzódik. A hétvégi programmal az a célunk, hogy olyan közösségi élményt kapjanak, amely megerősíti őket abban, hogy jó ide tartozni.

A több gyülekezetet összefogó, háromnapos konfirmandustábort péntek déltől vasárnap délig tervezzük. *(A lassan két évtizedre visszatekintő táboroztatási tapasztalataink alapján elmondhatjuk, hogy soha sehol nem okozott problémát a konfirmandusok kikérése a pénteki tanítási napról. Ez sosem a szülőkre hárult, hanem lelkészi kikérővel valósult meg.)* A megérkezést követően a közös étkezés szerepe is fontos, hiszen olyan lehetőséget ad a kötetlen beszélgetésre, amely a kezdeti feszültséget oldhatja. Nem hiába fontosak Jézus számára is a közös étkezések.

A tábor mottójául egy kedvelt ifjúsági ének sorát választottuk: „*Lábunk egyszerre lép.*” Sok mindent hordoz magában: akivel egyszerre lépünk, arra ráhangolódunk, azzal együtt lüktet a szívünk, arra tudunk támaszkodni, ha segítségre van szükségünk. Azzal tudunk egyszerre lépni, aki fontos a számunkra és akinek mi is fontosak vagyunk. A program során hangsúlyozzuk, hogy a konfirmációval nem lezárul, hanem folytatódik az a megkezdett út, amelyen megtapasztalhatjuk a gyülekezethez tartozás áldásait. A három napban a közösség – s ezen belül a gyülekezeti közösség – témáját járjuk körül. Tisztában vagyunk azzal, hogy ez előkerül a felkészülés során, de mégis egy tábor adta élmény másként éri el a fiatalokat. Ebben segít a sok játék, a csoportfoglalkozás és a vasárnapi ünnepi istentisztelet.

Érdemes a táborba a már konfirmált fiatalokat is elvinni és feladatot is bízni rájuk. Az ő jelenlétük a konfirmandusok számára nagyon motiváló, hiszen a kortárs csoportok általi példamutatás megszólító erejű lehet a konfirmandus fiatalok számára. Ahol nincs működő ifjúsági csoport, ott is meg lehet szólítani a tábor végén a konfirmációra készülő fiatalokat: eljőnnél jövőre segíteni? És mindig van, aki szívesen és lelkesen jön.

Péntek

A pénteki nap az ismerkedésről és a csapatépítésről szól. Mivel nagy létszámról beszélünk, ezért olyan játékokat játszunk, amelyek sok emberrel is működnek, illetve szabadterén is megvalósíthatóak. A cél az, hogy rácsodálkozzunk, mennyire sokfélék vagyunk együtt ezen a hétvégén, és ebben a sokszínűségben tanuljunk meg együttműködni. Pontosan úgy, ahogy jó esetben egy gyülekezeti közösség is működik. Két blokkban valósítható ez meg:

1. Ráhangolódás, ismerkedés, közösségépítés

- ***Ki mivel érkezett?***

Minden gyülekezet egy szoborban mutassa meg, hogy érkezett a helyszínre.

- ***Szociometriás játékok***

– Egy láthatatlan vonalban álljanak fel születési sorrendben (hónap, nap is számít), cipőméret szerint (ezt szavak nélkül próbálják).

– Álljanak fel azok... A *Cseréljenek helyet azok...* játék egyik variációja.

Akikre igaz az állítás, azoknak kell felállniuk. Például: álljanak fel azok, akik szeretik a sokit, akik rendben hagyták otthon az íróasztalukat, akik szeretik az állatokat, akik

rendszeresen sportolnak, akik szeretnek olvasni, akiknek van testvérük, akik ma játszottak a telefonjukon, akiknek evangélikus az anyukájuk, apukájuk stb.

- **Bingó**

Az győz, akinek mindenütt van egy aláírása valakitől, egy ember csak egy helyen írhat alá. ([A Bingó lap ide kattintva tölthető le!](#))

- **Labdajátékok**

Szükséges eszközök: színes műanyag kislabda, lufi, lepedő.

– Két csoportra osztjuk a résztvevőket, mindenki kap labdát. A játék célja: átjuttatni a labdát a másik tér fölé (energetizáló, feszültségoldó játék).

– Lepedőn labda megtartása.

– Lufis játék: a résztvevők számától függően osszuk csoportba őket (egy csoportban kb. tíz fő legyen). A játék célja: a kapott lufit a csoport tartsa fenn a levegőben anélkül, hogy elengednék egymás kezét. Ha ez már jól megy, élvezetesebbé tehetjük a játékot azzal, hogy a csoportok lufit cserélnek egymással. (*Érdeemes különböző színű lufikat választani.*)

– Élő Hugó-hami (*KIE-s ötlet alapján*): gyermekkorunk játéka alapján született közösségi játék. A régi társasjátékban a cél az volt, hogy a közepén lévő kis színes gömbökkel megetessük az éhes vízilovakat. Amelyik víziló a legtöbb golyót gyűjtötte, az volt a győztes. Az élő Hugó-hamiban is ez a cél: a csapatok gyűjtsék össze a lehető legtöbb kis színes labdát. Amelyik csapat több labdát gyűjt, az a győztes.

Szükséges eszközök:

– csapat száma szerinti gördeszka

– kisméretű gumilabdák (sok)

– a csapat száma szerinti kosár/edény/lavor, amelyben a labdát össze lehet gyűjteni.

A hely méretétől függően a játékot akár kettőnél több csapattal is lehet játszani. A labdát úgy helyezük el a játéktéren, hogy minden csapattól egyenlő távolságra legyenek. A csapatok tagjai egyes sorban állnak egymás mögött. Az első játékos ráfekszik a gördeszkára, a kezébe veszi a kosarat/edényt, és a mögötte álló játékos a lábánál fogva előre gurítja a labdákhoz. Ott a gördeszkán lévő játékos megpróbálja a lehető legtöbb labdát „bekebelezni”, és a kosarával a labdát visszahúzni a csapathoz. Az összeszedett labdát a csapatok maguknál gyűjtik, hogy a játék végén megszámlálhatók legyenek. Amikor az első játékos visszahúzta magával a labdát, akkor felfekszik az a játékos a gördeszkára, aki addig az előtte állót tolt a lábánál fogva, és most őt tolja a sorban következő. Ez addig megy, amíg a játéktérről el nem fogy az összes labda, vagy a játékvezető le nem fújja a játékot. (*A játék ideje a kihelyezett labdák számának függvényében változhat.*)

Videó: <https://www.facebook.com/tensingsavariae/videos/613578196101591>

2. A közösség, amelybe tartozunk

Ebben a blokkban azt gondoljuk végig, hogy egy-egy közösséghez mi alapján tartozhatunk.

A feladat leírása

Öt csoportba osztjuk a résztvevőket, minden csoport húz egy kártyát, amelyen egy közösség található (*néptánc, zenekar, e-sport, röplabdacsapat, osztályközösség*). A csapatjukba egy új tag érkezik, ezután készítsék el azt a listát, amellyel szerintük rendelkeznie kell ennek az új csapattagnak ahhoz, hogy beilleszkedhessen. Milyen elvárásaik vannak feléje?

A csoportmunkát egy rövid frontális lezárás követi.

Összegyűjtjük a csoportok listáit, megnézzük, hogy milyen feltételeknek, elvárásoknak kell megfelelnie az új belépőnek. Majd csoportonként kapnak egy puzzle-t, amelyen a pünkösdi történet képe van. ([Pünkösdi kép 1](#) ; [Pünkösdi kép 2](#))

Rakják össze, találják ki a történetet! Hogyan kapcsolódhat ez az előző feladathoz? A gyülekezethez tartozásnak van-e feltétele?

Amit összegyűjtöttek, azok mind fontosak, de azok emberi elvárások. Azonban jó tudni azt, hogy a gyülekezet közösségébe, az ifjúsági csoportba való tartozásnak nincs feltétele; egy dologra van szükség: nyitottságra, hogy Isten megszólíthasson. A belépő – Isten megelőző szeretetének jele – a keresztségünk, amely által mindannyiunkat nevünkön szólított és meghív ebbe a közösségbe. Itt ki lehet térni a keresztségre, s a már tanultak alapján összefoglalni mindazt, amit tudnak róla. *Lehetséges interaktív feladat: post-itet adunk minden fiatalnak, a keresztnévüket írják rá, majd egy keresztelő tálba beragasztjuk őket az összetartozás, Istenhez tartozás szimbólumaként.*

Szombat

3. Jézussal közösségben – „Térj be, vendég, hozzám...”

A reggeli áhítat után a csoportfoglalkozások felütéseként egy kb. harmincperces témafelvezetést ajánlunk.

Miben adhat többet a Jézussal való közösség? A többi is megadja a barátokat, a kapcsolódásokat, de Jézus mivel hoz többet? – Jn 13,35, az új parancsolat: „*Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.*”

Az előző estéhez kapcsolódva – amikor a fiatalok az általuk megélt közösségekre tekintettek rá – most arról beszélhetünk, hogy mennyiben más a Jézussal való közösség. Ott a pünkösdi történettel zártunk, hogy rávezessük a fiatalokat a beszélgetésen keresztül, hogy az Isten közösségébe való bekapcsolódás nem feltételekhez kötött, ő hív és megszólít, bárhol is érkezzünk. Ebben a részben ezt visszük tovább.

A témafelvezetést követő csoportos feldolgozásban (az ApCsel 2,42–47 alapján) az első gyülekezetre jellemző négy fókusz kerül elő. Ebben a rövid felvezetésben mint előkészítésben így térjünk ki az alábbi témákra:

- **Tanító, megajándékozó Jézus**

Jézus beszélgetései (*Nikodémussal, a samáriai asszonnyal, Mária és Márta története – fontos lekuporodni, de fontos a szolgálat is*).

- **Nekünk a szükségeset megadó Jézus**

Ötezer ember megvendégelése, majd Jézus, aki önmagát adja (a csoportban az úrvacsora fog előkerülni, amelynek egyfajta előzetese lehet ez a történet).

- **Imádkozó Jézus**

Milyen volt az imádkozó Jézus? A belső szoba csendje, elvonul, ugyanakkor biztat és tanít az imádságra. Miatyánk, élő kapcsolat az Atyával, személyesség, felkészülés, erőforrás, kapcsolódás. Történet: Jézus főpapi imája, a Gecsemáné-kertben elmondott imája (*gyönyörűen beszélő képeket és ikonokat találhatunk ehhez a témához*).

- **Közösségre hívó Jézus**

Elhívástörténetek (tanítványok, Máté, Zákheus), életváltásra hív.

„Térj be, vendég, hozzám” – Hívjuk be őt az életünkbe! – de ne csupán vendég legyen, aki az ünnepi pillanatokban jelen van, hanem családtag, aki mindig ott van.

4. Csoportmunka az Apcsel 2,42–47 alapján

Ebben a blokkban az első gyülekezet ismertetőjegyei alapján gondoljuk át gyülekezeti életünket. Arra keressük a választ, hogy ezek az ismertetőjegyek miért fontosak, mit kapunk bennük, mi kell ahhoz, hogy áldásaiban részesüljünk. Ebben a kb. másfél órás foglalkozásban – azért, hogy mindenki találkozzon mindegyik témával – forgószínpadszerűen dolgozunk. Ez lehet egy klasszikus kiscsoportos beszélgetés, de feldolgozásban használhatjuk a „World Cafe” módszer szemléletét, melynek segítségével egymásra reflektálhatnak, egymáshoz kapcsolódhatnak és egymás gondolatait továbbgondolhatják a csoportok. Adott a négy témakör és a négy csoport. Mindegyik témához kapcsolódhat egy-egy szimbólum, amelyet egy csomagolópapírra előre megrajzolunk. Ez megkönnyíti a közös gondolkodást. (*Az a legjobb, ha az ifjúsági csoportban van olyan, aki tud szépen rajzolni, és ezeket elkészíti a vezető kérésére.*)

Szószerkoltár: Ünneplő közösség – tanítás, úrvacsora.

Kéz: Hordozó közösség – imádság, diakónia.

Út: Vonzó közösség – misszió.

Vonalrendszer vagy szív: Istent dicsérő, hálaadó közösség – éneklés.

Az első csoport csak az előre megrajzolt szimbólummal találkozik, s ahhoz gyűjt a csoportvezető segítségével gondolatokat, amelyeket szöveg vagy rajz formájában vetnek papírra. A következő csoport már többet lát, s a meglévő dolgokhoz kapcsolódik. Így a négy csoport munkája után egy szép, színes alkotás lesz, amelyet a csoportvezetők mutatnak be a legvégén. Az alkotásokat ki lehet tenni a tábor idején a falra.

5. Mozgó közösségben

Az első délutáni blokkba olyan programot terveztünk, amelyet szabadterén lehet megvalósítani kisebb-nagyobb csoportbontásban. A lényeg, hogy kint legyünk a szabadban és mozogjunk. A program formája a tábor helyszínétől függ, de lebonyolítását bízunk az ifis

korosztályra, akik erre előre készülnek. Lehet „falukutatást” hirdetni, amelyben a település egy-egy helyszínét kell felkeresni, s valami feladatot kapcsolni hozzá. (Pl: a Fő utca 18.-ban milyen kutya futkos az udvaron?). Lehet selfie-bajnokságot hirdetni, kijelölünk négy helyszínt, ezeket meg kell keresni, s ott kell egy-egy képet készíteni.

6. Az ideális gyülekezeti közösség

A délutáni második blokkban kreativitásra hívjuk a fiatalokat. A létszámtól függően osztjuk őket csoportokba (ideális a hat-nyolc, maximum tízfős csoport). A feladatuk az, hogy megjelenítsék a számukra ideális gyülekezetet. Mi az, ami mindenképpen megjelenik benne? Hagyjuk, hogy a fantáziájukat szabadon engedjék! Fontosnak tartjuk, hogy a konfirmandusok által kialakított csoportokban ifjúsági tagok is legyenek mint „csoportvezetők”, ők koordinálhatják és segíthetik ezt a kreatív munkát.

Szükséges anyagok: mindenféle kreatív anyag, pl. oázis vagy parafa lap (*ezzel könnyen lehet dolgozni, és elkészülés után is mobilis*), hurkapálcák, krepp-papír, színes lapok, zseníliadrót, pom-pom, gombostűk, gombok, ragasztó, színes papír, ceruzák, zsírkréta, dekorgumi, filcanyag, gyöngyök, különböző színű fonalak stb.

Miután a csoportok elkészülnek, körbejárjuk az alkotásokat, meghallgatjuk az ötleteket az elkészült alkotásokról: először a „vendég” csapatok, majd a készítők is elmondják, hogy mit, miért alkottak. A vándorlás alatt énekelhetünk: a *ZÉ (Zarándokének) 161* egy-egy versszakát az állomások között, vagy a *Térj be, vendég, hozzám (ZÉ 95)* kezdetű éneket.

7. Az élet gyöngyei – imaösvény

Az este során az előre megvásárolt gyöngyökből elkészítjük a karkötőt, majd rövid ismertetőt is adunk ennek [eredetéről](#), a gyöngyök jelentéséről. ([A gyöngyök jelentését tartalmazó leírás ide kattintva érhető el.](#))

Javasoljuk, hogy a gyöngyöket az interaktív imaösvény során gyűjtsék össze a fiatalok, majd azokat közösen fűzzük fel. Ha ezt a formát választjuk, akkor az imaösvény végigjárása után történik a karkötő elkészítése, miközben a vezető elmondhatja, felolvashatja az egyes gyöngyöknél azok jelentését.

Az [imaösvény összeállítása, leírása ide kattintva érhető el](#), amely az adott csoport résztvevőire és vezetőire is vonatkozik, szabadon formálható. Az imaösvényhez szükséges eszközök és gyöngyök mellett szükség van még két teremre: az egyik az imaösvénynek, a másik a gyöngyfűzésnek.

Ha nincs lehetőség az interaktív imaösvény megvalósítására, akkor egy teremben ülünk le közösen, és a vezetővel ismertessük a karkötő eredetét, majd közösen fűzzük fel azt, az egyes gyöngyöknél mondjuk el a hozzájuk tartozó jelentést, imádságos, elgondolkodtató részt.

Vasárnap

Fontosnak tartjuk, hogy a vasárnapi istentiszteletre a fiatalokkal együtt készüljünk. Ha nem templomban tartjuk, akkor vonjuk be őket a terem berendezésébe, az oltár díszítésébe és természetesen a liturgiába. Minél többen szolgáljanak az istentiszteleten. Az istentiszteletre javasoljuk a [Tamás-mise](#) rendjét. Hívjuk fel a fiatalok figyelmét az adakozásra is, amelyet egy jó célra hirdethetünk meg. (Lásd: hordozó közösség.) Bár a jelenlévők nagyobb része nem él még a szentséggel, mégis érdemes a jelenlévő ifjúsági csoport miatt úrvacsorás istentiszteletet tartani.

A tematikához tartozó összes hivatkozás és melléklet megtalálható egyben [IDE kattintva](#) is.

Erős vár a mi Istenünk!

Üdvözlettel:

Baranyainé Rohn Erzsébet, Torma-Hasza Mónika

Kőszeg–Szombathely, 2023. január 31.